

Sygn. akt IX W 3925/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekr. sąd. Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2014r., 22 grudnia 2014r. i 28 stycznia 2015 r. sprawy

J. J. (1)

s. J. i K. z domu Ź.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 17 maja 2014r. ok. godz. 03.15 w O. przy ul. (...) w restauracji (...) umyślnie rzucając szklankami dokonał zbiecia szklanej osłony baru o wartości 350 zł. na szkodę E. Z.

- tj. za wykroczenie z art. 124§1kw

ORZEKA:

I. **obwinionego J. J. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **124§1kw** skazuje go na **karę 500 (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 50,- (pięćdziesiąt) złotych.**

Sygn. akt IX W 3925/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy 17 maja 2014 r., J. J. (1) wraz ze znajomym (...), którego spotkał na (...), przybył do lokalu (...) w O. przy ul. (...), aby szybko i tanio się posilić. Mężczyzna był pod widocznym wpływem alkoholu, zachowywał się w sposób pozbawiony ostrożności, opierał się o szyby chroniące szklanki. Mimo licznych uwag ze strony pracowników lokalu, był arogancki, wulgarny i agresywny, nie reagował na uwagi personelu dotyczące jego zachowania oraz zachowania szczególnej ostrożności przy przebywaniu w okolicy szklanych szyb.

Około godziny 3:15 w lokalu rozległ się huk tłuczonego szkła, po tym jak J. J. (1) rzucił w kierunku baru szklanką. Przebywająca na zapleczu właścicielka lokalu E. Z., wybiegła sprawdzić co się stało, zauważyła lecącą w kierunku baru kolejną szklankę, zwróciła uwagę na krzyczącego mężczyznę, którego знаła jako J. J. (1). W tym samym czasie mężczyzna chwycił za następną szklankę i wtedy powstrzymał go kolega. W wyniku rzucenia szklanki została rozbita szyba na barze i kolejne szklanki. Barmanka, która zorientowała się w zagrożeniu, gdy jedna z rzuconych szklanek o centymetry ominęła jej głowę, postanowiła wezwać ochronę. Pracownicy ochrony lokalu natychmiast zjawili się na miejscu i wyprowadzili J. J. (1) na zewnątrz, gdzie pozostali w oczekiwaniu na przyjazd Policji.

W dniu 29 września 2014r., po przesłuchaniu w charakterze podejrzanego, J. J. (1) dokonał przelewu na konto pokrzywdzonej kwoty 350 zł i skierował pismo, w którym przeprosił ją z zaistniałą sytuacją, podkreślając, iż szkoda została wyrządzona nieumyślnie. Jednocześnie zobowiązał ją do wycofania zawiadomienia o popełnienia wykroczenia.

(dowody: zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia k. 3, notatka urzędowa k. 7, kopia przelewu k. 40, pismo obwinionego k. 41, zeznania świadków: K. J. k. 60-60v, 19-20, A. N.-C. k. 24v, , zeznania E. Z. k.60v, 4v-5, R. K. k. 51, S. M. k. 51, 14v).

Sąd zważył co następuje:

Obwiniony J. J. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu wykroczenia. Wyjaśnił, iż w dniu 17 maja 2014 r. ok. godz. 3:15 przybył wraz z kolegą do lokalu (...) w celach konsumpcyjnych. Podczas spożywania posiłku, według obwinionego doszło do upuszczenia przez niego szklanki, na skutek potrącenia przez nn osobę, Jak twierdził, trzymał szklankę w wyciągniętej ręce i w tym czasie ktoś go potrącił. Szklanka wypadła mu z ręki, a ponieważ to było dość energiczne, rozbiła się w okolicy baru. Zaprzeczył aby uszkodził bar i inne szklanki.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego. Sąd uznał, że stanowią one wyłącznie wyraz przyjętej przez niego linii obrony i ewidentnie zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Stoją w oczywistej sprzeczności z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków. Obwiniony nie był w stanie w sposób przekonujący wytłumaczyć faktu, iż dobrowolnie naprawił szkodę w kwocie określonej przez pokrzywdzoną, nie kwestionując tym samym uszkodzenie zarówno baru, jak i szklanek.

Świadkowie E. Z. i K. J. szczegółowo opisały przebieg zdarzenia. Obie nie miały wątpliwości, iż obwiniony, siedząc przy stoliku, rzucił w stronę baru dwie szklanki, w ten sposób uszkadzając bar i stojące na nim inne szklanki. Kobiety widziały zachowanie obwinionego z różnych miejsc i w różnym czasie, jednak ich zeznania razem tworzą spójny obraz tego, co działo się w lokalu.

Świadek A. C. nie była bezpośrednim świadkiem zdarzenia , przebywała w tym czasie na zapleczu, gdzie usłyszała dwukrotny huk.

Świadkowie S.(...) i R. K. podejmowali interwencję w stosunku do obwinionego i przebieg zdarzenia znali jedynie z relacji pokrzywdzonej. Potwierdzili, iż obwiniony był nietrzeźwy, ale w ich obecności spokojny.

W ocenie Sądu zeznania wyżej wymienionych świadków są w pełni wiarygodne. Dokonując powyższej oceny, Sąd miał na uwadze spójny i logiczny charakter relacji świadków, którzy w sposób konsekwentny, na poszczególnych etapach postępowania opisali zachowanie obwinionego. Dokonując bezpośredniej oceny zeznań świadków na rozprawie, Sąd nie dopatrywał się w ich relacjach oznak wskazujących na to, że podali nieprawdziwe okoliczności zdarzenia bądź też w sposób bezprawny pomówili obwinionego o czyn, którego nie popełnił.

Odpowiedzialność z art. 124 §1 kw warunkuje umyślne zniszczenie, uszkodzenie lub czynienie niezdatnej do użytku rzeczy, gdy wartość wyrządzonej szkody nie przekracza

$\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia. Uszkodzenie stanowi naruszenie rzeczy bez jej unicestwienia, to takie oddziaływanie na rzecz, które zmniejsza jej wartość bądź to przez zmianę wyglądu zewnętrznego lub kształtu bądź to przez naruszenie całości rzeczy.

Niewątpliwie w wyniku działania obwinionego polegającego na dwukrotnym rzuceniu szklankami w kierunku baru, doszło do uszkodzenia znajdujących się na nich szklanych przedmiotów.

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów Sąd uznał, że sprawstwo i wina obwinionego J. J. (1) w zakresie przypisanego mu wykroczenia nie budzą wątpliwości.

Wymierzając obwinionemu karę grzywny za popełnione wykroczenie, Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 33 § 1 i 2 kw. Sąd uwzględnił okoliczności popełnionego wykroczenia a w szczególności sposób działania obwinionego i ujemne konsekwencje jego czynu, uznając, iż podlega on ocenie jako społecznie szkodliwy w wysokim stopniu. Obwiniony działał pod wpływem alkoholu, rzucając szklankami w kierunku baru i barmanki, naraził ją i znajdujące się w pobliżu osoby na realne niebezpieczeństwo. Jedyną okolicznością łagodzącą leżącą po stronie obwinionego jest fakt naprawienia szkody, choć ze względu na treść pisma skierowanego do pokrzywdzonej, nie można uznać, iż jest to wyraz skruchy. W tym stanie rzeczy, Sąd uznał, że karą adekwatną do czynu obwinionego jest kara grzywny w wysokości 500 złotych.

W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny jest współmierna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego czynu i nie można jej uznać za nadmiernie surową. Tak ukształtowana wpłynie na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych. Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania i opłatę w kwocie 50 złotych.